

koks, der kan købes for brændselshjælpen, ikke er tilstrækkeligt for vinterens arbejdsløse, og derfor har vi foreslået, at der ydes flere portioner, forsåvidt arbejdsløsheden strækker sig over en længere periode. Det, vi nu foreslår, er, at man, hvor det drejer sig om en ledighedsperiode på 60 dage og derover, yder to gange 91 kr. i brændselshjælp. Dette betyder jo ingenlunde, at de arbejdsløse får overflod af brændsel; det betyder kun, at de bedre bliver i stand til at varme deres boliger nødtørftigt op i vintertiden.

I § 4 foreslår vi, at de begrænsninger, der findes i arbejdsløshedslovens § 15, stk. 10, ikke skal bringes i anvendelse i forbindelse med dette dyrtidstillæg. Det drejer sig om begrænsningen i det maksimale beløb, som kan udbetales, nemlig til $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste for almindelige medlemmer, der ikke har forsørgerbyrde med familie, eller som er enligstillede, og for forsørgere med familie til $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige arbejdsfortjeneste.

Vi foreslår dernæst i § 5, at arbejdsløshedskasserne ikke skal bære omkostningerne ved den ekstrahjælp, der her er tale om. Jeg behøver næppe at forklare, at de allerfleste arbejdsløshedskasser, der nu er udsat for den stigende arbejdsløshed, ikke har sådanne formueforhold, at de er i stand til at afholde udgifter af denne art; hvis de alligevel skulle yde en sådan hjælp, måtte det være forbundet med udskrivning af nye kontingenter. Kontingentbyrden er imidlertid i forvejen af en sådan højde, at den ikke tåler at blive ændret i opadgående retning, og derfor foreslår vi, at staten skal afholde samtlige de med disse foranstaltninger forbundne udgifter. Når man tager i betragtning, at arbejdsløsheden bl. a. hidrører fra de bestræbelser, der udfoldes fra statens side for at bringe forbrug og beskæftigelse ned, er det også såre rimeligt, at staten betaler omkostningerne ved den håndsrækning, der her foreslås givet de arbejdsløse.

I § 5 foreslås det endvidere, at socialministeren kan bestemme, at der skal ydes arbejdsløshedskasserne forskud på de tilskud, som de vil være berettiget til i henhold til de foregående paragraffer.

Endelig bestemmes det i § 6, at loven skal træde i kraft straks og gælde indtil udgangen af dette år. Vi mener, det er rimeligt, at man sætter en sådan begrænsning, men at man til gengæld så også omgående går i gang med at hjælpe de arbejdsløse gennem en forøgelse af ydelserne til dem som her foreslået.“

På socialministerens vegne udtalte *justitsministeren* om lovforslaget ved dettes 1. behandling:

„Til lovforslaget om dyrtidstillæg til arbejdsløse skal jeg kun gøre to bemærkninger. Den ene er, at det jo er givet, at dette lovforslags gennemførelse vil medføre meget betydelige udgifter. Efter hvad der er oplyst for mig, vil merudgifterne andrage op imod 100 mill. kr., men jeg går ud fra, at det ærede medlem så også har gjort sig visse forestillinger om, hvorledes dette beløb skal skaffes tilveje; det vil det interessere mig at høre. Jeg vil dog gerne under-